treball

Proletaris de tots els països: uniu-vos!

Òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Número 403 | Barcelona, 10 de desembre de 1974 | Preu: 8 pessetes

L'ESTATUT D'ASSOCIACIONS I EL PAÍS REAL

EDITORIAL

Com era d'esperar, el Projecte d'Estatut del Dret d'Associació, presentat per l'Arias al país a través de la ràdio i la TVE dimarts passat, estableix que aquest dret s'exercirà "en el ámbito del Movimiento Nacional" i que l'activitat de les associacions "se ajustará a los Principios del Movimiento y demás Leyes Fundamentales del Reino".

El Projecte afegeix que les associacions "se instituyen en la comunidad del Movimiento" i que correspon al "Consejo Nacional" la facultat d'autoritzar-les i dissoldre-les.

Això vol dir que si el Projecte arriba a esdevenir Estatut, el "dret" d'associació política dels espanyols quedaria limitat a la possibilitat d'ingressar en una associació del Movimiento. Es a dir, només podrien organitzar-se els qui ja estan organitzats o no tenen ara cap obstacle per a estar-ho.

Lògicament, el Projecte ha decebut profundament els qui confiaven en les prometences "oberturistes" de l'Arias Navarro, el qual no va poder dissimular, durant el seu discurs, que sentia vergonya de presentar semblant avortament.

Un cop més s'ha confirmat que el règim és incapaç d'evolucionar en una direcció democràtica, ja que els ultres, tot i essent tan pocs, tenen posicions i influències suficients per tal de bloquejar qualsevol propòsit oberturista fet des de les institucions franquistes. Però aquesta és per als ultres una victòria pírrica. Algun comentarista ha assenyalat, amb raó, que, com més es restringeixin els marcs per a l'associació política dels espanyols, més gran serà el nombre dels qui ho facin al marge de la llei.

Durant les setmanes que varen precedir la publicació del Projecte, diaris i revistes, entitats, personalitats i grups polítics de signe divers varen reclamar públicament llibertat per a constituir partits polítics similars als que existeixen en d'altres països d'Europa occidental. La Conferència Episcopal també va fer una responsable declaració en aquest sentit, que comentem en un altre espai de TREBALL. I el poble sencer -des de Madrid al País Basc i des de Valladolid a Barcelona- confirma aquests dies, amb vagues i manifestacions impressionants, la seva decisió d'imposar un canvi que estableixi les llibertats democràtiques sense cap restricció.

La publicació del Projecte d'Estatut d'Associacions aprofundeix l'abisme que separa el país oficial del país real. La conseqüència immediata en serà el desplaçament cap a l'esquerra de les

(passa a la pàg. 2)

GRAN OFENSIVA OBRERA A TOT ESPANYA

Vaga general al Baix Llobregat

Una onada espectacular de vagues obreres ha submergit la Península els darrers dies. La classe obrera de Catalunya, pocs dies després de les accions de Seat, es posa dempeus entorn de la gran vaga general del Baix Llobregat. Fora de Catalunya, 30.000 treballadors bascs emprenen una impressionant vaga política per l'amnistia, en suport de la vaga de la fam de 140 presos polítics. Vint mil treballadors de la construcció a Madrid, la FASA de Valladolid, els metal.lúrgics navarresos, la CITESA de Màlaga i els viticultors de Jerez, entre altres, es posen en vaga.

Aquesta situació és una crida permanent a tots els qui encara estan a l'expectativa, als treballadors de totes les empreses, grans i petites. Mostra el que és possible, aporta experiències de lluita útils, subratlla com en moments així és més fàcil arrencar victòries, per la por del Govern i dels patrons a generalitzacions de la lluita. I és un esglaó important en la marxa cap a generalitzacions més altes del combat, cap a la VAGA GENERAL i la VAGA NACIONAL.

(continua a la pàg. 2)

EDITORIAL (continuació)

forces que desitgen la democràcia, compresos molts evolucionistes que confiaven que l'anomenat "esperit del 12 de febrer" es traduís en fets.

La detenció a Madrid, dies enrera, d'un grup de conegudes personalitats socialistes i demòcrata-cristianes que, segons les agències informatives estrangeres, discutien sobre les vies per a arribar a un acord entre totes les forces que estan per la ruptura democràtica; la recent constitució a Madrid i a Barcelona de partits i coalicions liberals i socialdemòcrates; la consolidació de la Junta Democràtica com a embrió d'alternativa a la dictadura i, especialment, la seva creixent atracció sobre sectors del capitalisme interessats a que Espanya s'associï als països del Mercat Comú i estableixi relacions diplomàtiques i comercials normals amb tots els països del món, són signes inequívocs que el país real va a continuar la seva marxa endavant pels camins de la lluita i de la convergència que menen a la revolució política indispensable per a passar de la dictadura a la democràcia.

Vaga general al Baix Llobregat

(ve de la pàg . 1)

Vaga general a la comarca del Baix Llobregat. Es difícil precisar-ne l'abast. Segons el Tele/eXpres el dia 5 hi va haver vaga a unes 140 empreses de la comarca. L'Organització Sindical, sempre "prudent", deia 82. Les dades que anem rebent dels nostres corresponsals donen més la raó al Tele/eXprés i més aviat cap amunt.

Com s'ha iniciat i desenvolupat aquesta gran acció obrera?

Assemblea d'enllaços

El dia 28 de novembre es reunien en assemblea general 500 enllaços i jurats del ram del Metall de la comarca, al Sindicat de Cornellà. Un dels punts era la situació i efectes de la crisi econòmica a la comarca. En la discussió es va posar en relleu el fet que els grans capitalistes havien obtingut milers de milions de pessetes de beneficis i que no hi havia cap raó perquè la classe obrera renunciés a l'acció per tal d'aconseguir les seves reivindicacions i, sobretot, els augments de salaris que calen per fer front al constant augment del cost de la vida.

Es va arribar a un acord que era necessària una acció contra l'encariment del cost de la vida i per tal de mostrar que la classe obrera té molt a dir sobre la situació econòmica i política. La millor manera perquè es senti la veu dels obrers és fer vaga.

Es va posar a votació una proposta: 24 hores de vaga a tota la comarca el dia 5 de desembre. Va ser aprovada per unanimitat. En aquest mateix número donem íntegra l'acta de l'assemblea on consta aquest acord.

Es va acordar també informar les direccions de les empreses que aquesta vaga concretament no anava contra ells sinó contra la política econòmica del Govern i, per tant, se'ls demanava col·laboració.

A la crida dels càrrecs sindicals del Metall es varen adherir immediatament les altres Unions de Treballadors i Tècnics i els centres i entitats ciutadanes més representatius. L'eix de la jornada era clar per a tothom: l'encariment de la vida i els expedients de crisi, una amenaça constant d'ençà del de la Seat, que arrossegava moltes empreses auxiliars de l'automòbil de la comarca.

Detenció de dirigents obrers

Desesperades, les autoritats franquistes volen frenar l'acció i fan servir, com sempre, la repressió. El dia 4, de matinada, detenen als seus domicilis vint-i cinc obrers coneguts i representatius, molts d'ells amb càrrec sindical. La llista, incompleta, és la següent (amb indicació, entre parèntesi, de les empreses on treballen, en els casos que ho sabem):

Martín Pérez (Soler Almirall), Antoni García Sánchez (Siemens), García López (Siemens), Ruiz Acevedo (Siemens, és un dels 113), Manuel Garrido (Pirelli), Josep Fuentes Blanco (Pirelli, excàrrec sindical), Angel Saavedra Zurita (autònom), Rubio, Josep Cano (Matacàs, actual president de la UTT de Sant Feliu), Roca (Tornillería Matz), Lozano, Mestres, Henares, Antoni Pérez Henares (Jové), Francesc Córdoba Villegas (Siemens), Cerdán (Forsa), Simón (Forsa), Baldomer Parra, Rafael López Rico i Moreno.

Quan es coneixen les detencions, el mateix dia 4, ja van a la vaga els treballadors de Siemens, Pirelli, Laforsa, Fergat, Tornilleria Mata, Tuperín, Gallina Blanca Purina, Matacás, Soler Almirall. De fet, les detencions avançaven la lluita, en multiplicaven l'abast i n'ampliaven els objectius sense canviar-los: a més a més d'exigir la immediata llibertat dels detinguts es con-

(continua a la pàg. 3)

Acta de l'assemblea d'enllaços del Baix Llobregat

L'assemblea comarcal d'enllaços del Metall del Baix Llobregat, reunida el dia 28/11/74, amb l'assistència aproximada de 500 representants, després d'analitzar la situació econòmica i política del país, amb el brutal increment de l'encariment de la vida, acorda per unanimitat el següent:

1r. Protestem per l'acomiadament dels obrers de la construcció de "Portolés y Cía."

2n. Protestem per l'acomiadament de l'obrer de "Vidrierías Masip", seqüela de la darrera vaga general del juliol i ressaltem el nostre ferm propòsit de sortir al pas de qualsevol tipus de represàlia contra els treballadors.

3r. No estem d'acord amb la forma que s'obtenen els percentatges d'augment del cost de la vida, ja que, segons es treuen aquestes dades, els resultats són completament falsejats, per què proposem que per a aconseguir aquests índexs caldria tenir en compte:

a) Els increments reals de preus que es produeixin en els articles de major consum pels treballadors, principalment els components del cistell de la compra.

b) Igualment, aquests índexs haurien de treure's por províncies, perquè creiem que els augments produïts a Barcelona són sempre molt superiors als que se'ns confessa a escala nacional.

4t. Igualment protestem un cop més per les deduccions que se'ns fan als treballadors per l'IRTP, perquè les 140.000 pessetes que recentment han estat declarades exemptes, estan molt per sota de les 250.000 que venim reivindicant constantment a la majoria de les UTT i creiem que allò que de veritat s'imposa al nostre país és que s'efectuï amb tota urgència una veritable reforma fiscal, única forma que els impostos els hagi de pagar qui veritablement pugui pagar-los.

5è. Informar i explicar aquesta situació a tots els treballadors del Metall i dels altres rams de la producció.

6è. Comprenent que ni els treballadors, ni els petits empresaris, ni els comerciants, som els culpables d'aquesta situació, demanem l'adhesió i la comprensió de tots.

7è. Com a conseqüència del que hem exposat, convoquem un atur generalitzat de 24 hores per al dijous dia 5 de desembre.

Vaga general al Baix Llobregat

(continuació)

tinuava demanant comptes als qui volen carregar sobre la classe obrera una crisi mal explicada i contra la qual el poble no compta amb els més mínims mecanismes de defensa ni d'informació.

5 de desembre: vaga general

El dia 5 la vaga s'estén i es fa general. Més endavant tractarem de donar una idea de la seva magnitud amb els noms de les empreses que les nostres informacions, molt parcials i incomplètes, ens han permès de recopilar. A les escoles hi ha hagut explicació, assemblees de mestres i pares. Els botiguers han estat coaccionats a no tancar per la policia municipal, amb una ordre governativa, amb amenaça de multes i de retirar-los les llicències. Molts van ser forçats a tornar a obrir quan ja havien tancat, afegint-se a la vaga. De totes maneres, els establiments eren buits, no hi entrava ningú a comprar.

La reacció de les autoritats i dels jerarques verticalistes revela la incapacitat de controlar el moviment popular i de respondre-hi adequadament. L'assemblea dels 500 enllaços havia convocat els treballadors a una assemblea general el dia 5 a les cinc de la tarda. El delegat sindical, esverat, va manar tancar el Sindicat. Foren milers els treballadors de tota la comarca que hi van fer cap. En trobar el local tancat i barrat, alhora que encerclat per les forces de la policia, decidiren reunir-se al carrer, en assemblees obertes.

Solidaritat popular

Els jerarques sindicals de Barcelona neguen el caràcter representatiu als obrers que, en nom dels seus companys, els visiten. Pretenen dividir i desacreditar els representants obrers de la comarca. La reacció del poble és, en canvi, de signe contrari: els centres i entitats firmen una carta demanant la llibertat dels detinguts, mostren la preocupació per la crisi i les seves repercussions en la ja difícil supervivència de moltes famílies i demanen llibertats efectives. Endemés dels centres dues parròquies de Cornellà (Sant Miquel i Santa Maria) firmen l'escrit i s'hi adhereix el vicari episcopal mossèn Batlle. L'alcalde de Cornellà es nega a rebre els portadors del document.

La vaga del Baix Llobregat ha de ser un estímul per a tot Catalunya. Els objectius de la lluita són comuns i l'esforç per popularitzar-los no s'ha acabat. Es important lluitar per exigir la llibertat dels detinguts, és important lluitar contra l'encariment de la vida que tant pesa sobre els sectors populars i molt especialment sobre la classe obrera, és important lluitar contra l'article 103 i per l'anul.lació de l'IRTP. Cal lluitar també per les llibertats de reunió, d'associació i d'informació, per la llibertat sindical... Es tracta d'una lluita convergent: els tallers autònoms, els botiguers, els mestres, els estudiants, els veïns dels barris han de sentir com a seva aquesta campanya tot just començada. La convicció al Baix Llobregat és clara: mentre hi hagi detinguts, mentre empitjorin les condicions de vida, la lluita continuarà, malgrat les provocacions policíaques.

LA GRAN ACCIÓ GENERALITZADA CONTRA L'ENCARIMENT ESTÀ EN MARXA

La vaga general del Baix Llobregat contra l'encariment, no acabada encara en escriure aquestes ratlles, constitueix un esdeveniment estel.lar de la lluita obrera i popular a Catalunya i al conjunt del país.

Convocada en un moment en què desenes de milers de treballadors es troben en vaga a Catalunya i a altres zones industrials com Guipúscoa, Navarra, Valladolid, Madrid, etc., aquesta acció generalitzada inicia una forma nova de lluita obrera i popular en la qual destaquen els traços següents:

a) Que no va dirigida contra les empreses, sinó contra l'encariment de la vida i contra la política repressiva i antipopular del Govern.

b) Que les seves exigències interessen no solament els treballadors del Baix Llobregat sinó el conjunt de la classe obrera i les altres capes populars de tot el país.

c) Que la convocatòria a la vaga sol.licitava l'adhesió dels petits empresaris, dels comerciants, de tota la població.

d) Que es va acordar en una assemblea al Sindicat de Cornellà, a iniciativa de les nou Unions de Treballadors i Tècnics del Metall de la comarca, amb el vot unànime de 500 enllaços i jurats de les principals empreses que, des d'aquell moment, varen actuar com a propagandistes i organitzadors de la vaga.

e) Que l'acord es va fer conèixer a les altres UU.TT.TT. de la comarca i es va discutir en assemblees a las empreses i en converses directes amb empresaris, comerciants, capellans, mestres, juntes d'associacions de veïns, etc., que han prestat suport a la vaga en una mesura o altra.

f) Que les Comissions Obreres, el PSUC i altres forces d'avantguarda varen difondre la convocatòria i li varen donar el seu suport, la qual cosa va crear un clima favorable que va cristal.litzar el dia 5 en aturs solidaris a la SEAT i a d'altres empreses de Barcelona i del seu cinturó industrial.

Evidentment aquestes són només algunes observacions -fetes contra rellotge- d'una acció que mereix ser estudiada més detingudament i que cal apreciar com un exemple i una via per a promoure la gran acció generalitzada contra l'encariment que propugnem els comunistes i per a avançar cap a la Vaga Nacional.

G.L.R.

LA C.O. NACIONAL DE CATALUNYA AMB EL BAIX LLOBREGAT

"La convocatòria de 24 hores de vaga general a tota la comarca del Baix Llobregat ha de ser un estímul perquè a obres, fàbriques, mines i a tots els centres de treball i d'estudi es plantegin des d'ara les plataformes reivindicatives, per lluitar en exigència d'augments de salaris i donar una més gran consistència, extensió i generalització a totes les nostres reivindicacions.

"La convocatòria legal feta des del 'sindicat' facilita la realització d'assemblees massives a les fàbriques i locals sindicals d'altres localitats, on es discuteixi i es prenguin acords per tal d'unir-se, sota les formes que a cada lloc es creguin convenients, a l'atur de 24 hores decidit a Cornellà."

(Del document de la C.O.Nacional de Catalunya del 29-XI-1974)

Relació incompleta d'empreses que han participat a la vaga general

CORNELLÀ I SANT JOAN DESPÍ

Siemens, Pirelli, Laforsa, Fama, Cervera, Cudisa, Fiser, Grapisa, Fergat, Tubos Bonna, Tornilleria Mata, Elsa, Tallers Trias, José Artiga, Plàsmica, Neyrpic, Arbona, Gumà, Serra, Artigas, Soler Almirall (desallotjada per la policia), Vitro-Iber, Fènixbron, Metalarte, Tuperín, Gallina Blanca, 8 entitats bancàries, l'Institut Nacional de Previsió, Cooperativa de Consum, Institut d'ensenyament Mitjà.

ESPLUGUES

Corberó, Braun, com a més importants. Ens manquen notícies d'altres.

SANT VICENÇ DELS HORTS

Amer, Fundiciones Ros, Bofarull, Tae-Tae, Cartonajes Centellas, el 100% de la construcció, Fercable, Talleres Ros, Extra Molins. Pràctivament va ser vaga total. Molta gent pels carrers. Un 10% de les botigues no van obrir i la policia els va haver de forçar a fer-ho.

MOLINS DE REI

Pràcticament totes les empreses del metall i algunes d'importants d'altres rams. Coneixem alguns noms: Naturana Ibérica, Turbo, Industrias Marca, Coesa.

G A V À

Dumper Ibérica, Hules Gavà, 3 seccions de la Roca.

SANT BOI

Talleres Aldaibra, Bra, Austinoc.

SANT FELIU

Quasi vaga total, sobretot la zona de la Plana. Galvànica, Montserrat i altres 18 empreses del Polígon Industrial Masó. Les 4 empreses del Polígon "Pisos Beltràn". Les dotze empreses del Polígon Solà Sert, entre les quals la Deutz. Hispano Suiza, Dometal, Algón, Metampa, Hunter Douglas, Luwa, Dallan, Electrodos KD, Volquetes Ibáñez, Finanzauto, Scharlau, Tubosuto, Electricidad Campderrós, Márquez Moro. Badet, Casas, Sofacel, Talleres Colomb, Durax, Salas Lorente, Matacás, Metalúrgica López, I. Ibáñez, Ron Bacardí, 50 per cent de la construcció, un banc, Eko, Margaret Astor, Legrain, Estampaciones Cusom, S.A., Formetal. Un vint per cent de les botigues no van obrir. Amb amenaces les van obligar a fer-ho i encara, algunes, van tornar a tancar mitja porta. Boicot total al mercat.

MARTORELL

Solvay, Nervión, Parellada, Mochisa, Control y Aplicaciones.

LA LLUITA OBRERA ES GENERALITZA

Fer la llista de les lluites en marxa, de totes les empreses que en aquests moments estan en acció, esdevé pràcticament impossible. Perquè a l'hora de fer el balanç de lluites no es tracta només de comptabilitzar les més espectaculars. Totes, absolutament totes les accions obreres són significatives del moment en què ens trobem. Totes reflecteixen l'estat d'ànim de les masses, la seva disposició de lluita i d'acció. Avui cada acció s'ha d'entendre com una expressió de la capacitat col.lectiva de la classe obrera. Per això esdevé tan important saber esbrinar les vies de mobilització, els plantejaments reivindicatius, les victòries aconseguides i la seva significació. Perquè d'aquesta anàlisi s'han de desprendre criteris sobre les possibilitats, sobre com impulsar A TOT ARREU el plantejament dels problemes no resolts, de les reivindicacions pendents.

Milers de treballadors en vaga

Només a fi d'enumerar lluites a les quals en altres moments hauríem dedicat (i amb raó!) pàgines senceres, però que avui resultaria impossible materialment (i això no ha de dur-nos a una perillosa insensibilitat o subestimació d'allò que significa cadascuna), citarem les següents:

La continuada mobilització solidària a SEAT, desenvolupament de l'acció fins a pràcticament la VAGA GENERAL DEL RAM a BANCA, VAGA total i continuada a HISPANO OLIVETTI i CUMBRE, la gran lluita en desenvolupament dels treballadors de taller i tràfic d'AUTOBUSOS, els aturs generalitzats a alguns hospitals de Barcelona, la continuació de l'acció a FECSA, ESESA i altres empreses fonamentals de serveis, l'inici de la mobilització de masses i els aturs a ASSEGURANCES, les assemblees de treballadors de TELEFÒNICA, les assemblees i aturs importants del TEXTIL, les accions dels treballadors de l'INP i altres centres de l'administració pública... i tot això són només algunes de les accions en curs a Barcelona.

A aquesta llista caldria afegir, evidentment, la nova VAGA GENERAL al Baix Llobregat, a la qual aquest número dedica força espai, com també els aturs a CONTADORES, RIVIERE i altres empreses del Vallès oriental, a ABG, TURU i altres a Terrassa, AUXILIAR TEXTIL MANRESANA... Accions significatives per les noves zones que s'incorporen al combat de masses, com és ara la de CONSTRUCCIONES ASTURIANAS (amb aturs, assemblees, acomiadaments, piquets...) a Vilafranca del Penedès. De fet, tota la situació de la CONSTRUCCIÓ a Barcelona i altres comarques reflecteix un alt nivell de lluita.

Caldria afegir a la llista, per tal de tenir una mínima idea d'allò que està passant, les importants accions obreres que es desenvolupen a tot Espanya. En primer lloc l'extraordinària vaga dels 30.000 treballadors bascs per l'amnistia, en ajut dels presos polítics que fan vaga de fam a les presons espanyoles. També és important la vaga d'uns 20.000 treballadors de la CONSTRUCCIÓ a Madrid, la continuada lluita vaguística de la FASA de Valladolid, la dels metal.lúrgics de Pamplona, accions com les vagues de CITESA de Màlaga o la dels viticultors de Jerez.

Possibilitats de victòria

Ara ens volem referir només a un aspecte molt particular: les grans possibilitats de victòria. Es un aspecte essencial per a l'impuls de l'acció, el qual es pot tendir a oblidar en la tensió de la lluita mateixa, sobretot per part de l'avantguarda. I la VICTÒRIA concreta, immediata, és sempre l'OBJECTIU de les masses en qualsevol acció. El que passa és que en l'avenç de la situació general de lluita el contingut de les victòries que es reivindiquen, que es persegueixen, es pot desenvolupar.

Sí, grans victòries està aconseguint la classe obrera. Perquè gran victòria ha estat que, a la SEAT, després d'haver aconseguit que a l'expedient de crisi i al laude l'empresa hagués de cedir més que no estava disposada, després de totes les accions, de les 13.600 demandes, l'empresa hagi retirat totalment les sancions, que pagui als treballadors, íntegrament, els dies de les assemblees a la porta de la fàbrica i a la plaça de Catalunya. Es també una victòria dels treballadors de la SEAT que els militars hagin donat la llibertat als detinguts. Victòria que, en dos dies, s'hagi recollit a la fàbrica gairebé UN MILIÓ de pessetes. I són importants victòries les concessions econòmiques que s'han vist obligades a fer empreses com EL NOTICIERO, FECSA, CATALANA DE GAS Y ELECTRICIDAD i l'INSTITUTO NACIONAL DE PREVISIÓN, com també l'anul.lació de TOTES les sancions i la READMISSIÓ de tots el acomiadats a la CATEX, a les mines de SALLENT (encara que després l'empresa hagi tornat a la càrrega amb d'altres pretextos).

Capacitat dirigent i de negociació

En totes aquestes victòries hi ha jugat un paper important la cada cop més elevada capacitat de negociació dels treballadors, bé a través de càrrecs sindicals honestos, bé a través de representants públics que la pròpia lluita destaca. En algunes hi ha jugat tam

(acaba a la pàg. 5)

Eleccions universitáries

Un punt de partida

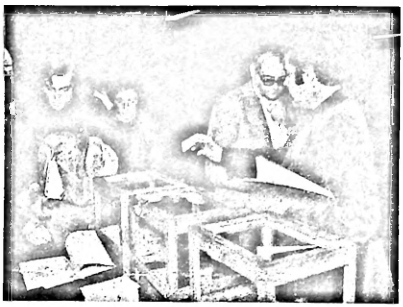

Al moment de redactar aquest article ens trobem en ple període electoral a les Universitats Autònoma i Politècnica, havent-se dut a terme ja les eleccions de representants dels estudiants a la Universitat Central de Barcelona i a les delegacions de Mataró, Terrassa, Girona, Tarragona, Lleida i Ciutat de Mallorca. Tot i no disposar de totes les dades, pensem que és possible una primera avaluació i reflexió.

A la vista dels resultats obtinguts fins ara, és indubtable que la majoria dels cursos s'han dotat d'estructures organitzatives. Només en alguns casos, com a la Facultat de Lletres de la Central, han tingut una manifestació important les posicions abstencionistes i de boicot a les eleccions. ¿Vol dir això que una gran massa d'estudiants accepta de ballar al compàs de la música que li toca el govern Arias? Evidentment, no.

Per damunt de divergències tàctiques, la immensa majoria dels estudiants rebutja la dictadura. Els que "participaven" a les eleccions hi anaven a designar els seus representants amb independència de les finalitats del règim, com ho prova el contingut polític de les plataformes electorals: amnistia, garantia per als delegats, dret de reunió, etc.

La discussió entorn del decret, però, no ha estat sempre ben plantejada. De vegades s'ha polaritzat entorn de si calia participar o no a les eleccions proposades pel ministeri, mentre que l'essencial era discutir els problemes de la Universitat i del país en la perspectiva d'elaborar un programa, una alternativa democràtica a l'actual Universitat; i a la vegada plantejar-se la necessitat de dotar-se de formes organitzatives que permetin fer participar democràticament tots els estudiants en aquest debat i en la lluita.

El decret és un instrument que permet avançar cap a l'organització dels estudiants, un instrument que permet fer grans passos en aquest sentit, que possibilita al moviment estudiant jugar un paper més gran de protagonisme tant als centres de decisió (juntes de facultat i de govern) com davant de l'opinió pública del país. Un primer exemple d'això últim ens el dóna la carta de 36 delegats de la Facultat de Medicina publicada a la premsa on es denuncia la detenció d'una estudiant-ATS.

La pròpia avaluació dels resultats, si vol ser equànime, ha de tenir en compte l'extrema dificultat d'obtenir el quòrum exigit pel decret: el 50% dels matriculats. Hi ha cursos on assisteixen regularment a classe el 20 o el 30% dels matriculats. També han influït en l'abstencionisme els obstacles posats per algunes autoritats acadèmiques, l'escepticisme que arrossega una bona part dels estudiants degut als errors passats de l'avantguarda política i altres factors, sens dubte.

El que és important ara, però, és aconseguir la més àmplia unitat de tots entorn d'un programa de lluita. Cal superar divisions i desconcerts provocats per la polèmica electoral, superar l'apatia i mobilitzar-se pels objectius que s'han anat destacant en el curs de les assemblees: no a la selectivitat i als Plans Suárez, per unes millors condicions d'estudi, per l'amnistia universitària, per una universitat democràtica.

Es tracta, també, d'elaborar un marc que doni a aquests objectius una perspectiva global, una ALTERNATIVA DEMOCRÀTICA a l'actual universitat. Davant de la profunda crisi en què aquesta està sumida, es tracta d'elaborar un projecte d'ensenyament superior nou, lligat a les necessitats de la societat i el poble, que doni satisfacció a les millors aspiracions dels estudiants i professors, que faci de la universitat un centre creador de cultura viva lligada a la realitat de Catalunya i del seu poble, un centre de creació i difusió científica, una peça clau de la Catalunya democràtica.

L'elaboració d'un tal projecte no pot ser obra de pocs: ha d'involucrar la gran massa d'estudiants i professors, en un procés per al qual és imprescindible tenir formes d'organització democràtiques. Es tracta, doncs, de consolidar l'organització estudiant a partir del que s'ha aconseguit amb les eleccions, tot eixamplant una legalitat massa estreta encara -la del decret- i criticant-ne les insuficiències. I es tracta d'avançar per aquest camí a través de les lluites generals i de cada curs, polítiques i revindicatives, i a través del debat entorn de l'alternativa democràtica.

Així és com s'avançarà en la coordinació i la constitució d'una organització independent dels estudiants de Catalunya, nucli motor del potent moviment social i polític dels diversos estaments universitaris que pugui donar una sortida a l'actual crisi universitària i participar, a partir dels seus propis problemes, en la vaga nacional que enderroqui la dictadura.

LA LLUITA OBRERA ES GENERALITZA

(ve de la pág. 4)

bé un paper important en Socías Humbert, delegat provincial de la CNS a Barcelona. L'ha jugat pressionant les empreses, en algunes ocasions, perquè cedissin a les reivindicacions obreres. ¿Es en Socías un dirigent obrer? ¿S'ha posat al costat dels treballadors? Certament, creiem que NO! Llavors ¿és que està "integrant" el moviment obrer? TAMPOC! Avui segurament ni tan sols ho intenta! Creiem que la resposta és a l'article publicat a TREBALL amb el títol: "INTEGRACIÓ?... DESINTEGRACIÓ!" (núm. 390, del 21-5-74). Desintegració de l'aparell feixista de poder que, abans que el muntatge se'n vagi estrepitosament a terra, es manifesta per l'actitud individual, divergent, de vàries de les seves parts, dels seus homes, que fan la seva pròpia política. I l'oportunisme hi juga, evidentment, un paper important. Un oportunisme que ens afavoreix en tots els casos amb l'única condició que mantinguem, que desenvolupem, la nostra capacitat dirigent.

AUDÀCIA I MÉS AUDÀCIA!

En una ciutat del Vallès uns joves que recollien firmes per l'amnistia dintre de la campanya de Justícia i Pau, van tenir l'audàcia d'abordar alguns guàrdies civils a la porta de la caserna. Alguns d'ells van reaccionar molt favorablement i van firmar, afegint en algun cas al costat de la firma els mots "guardia civil".

Una altra experiència: un jove truca a la porta d'un policia armada, el qual no gosa firmar al.legant que li cal autorització dels seus superiors, però invitant el jove a entrar perquè firmin els familiars.

¿Qui ha dit "impossible"?

Vida del Partit

Ja tenim els 6 milions!

...però la campanya continua fins al 31 de desembre.

CAMPANYA DELS 6 MILIONS

Llista nº 13

Comarca 10, 748 ptes; Comarca 15, 1.904 ptes; Comarca 20, 8.962 ptes; Comarca 30, 50.116 ptes.

Total: 61.730 ptes.

BARCELONÈS: Barcelona (Ctè. de Barcelona i col.laboradors i 11 sectors), 422.739 ptes; L'Hospitalet de Llobregat 1.844 ptes; Badalona (2 lliuraments), 11.970 ptes; Santa Coloma de Gramenet, 10.527 ptes; Sant Adrià de Besòs, 2.200 ptes.- BAIX LLOBREGAT: Cornellà- Sant Joan Despí (2 lliur.), 3.900 ptes; Molins de Rei, 250 ptes; Sant Feliu de Llobregat, 450 ptes; Sant Boi-Sant Climent-Gavà-Castelldefels-Viladecans,1.719 ptes; El Prat de Llobregat (2 lliur.), 1.957 ptes.- VALLÈS OCCIDENTAL: Sabadell, 11.285 ptes;Terrassa, 6.205 ptes; Cerdanyola-Ripollet, 700 ptes; Rubí, 800 ptes.-VALLÈS ORIENTAL: 1.868 ptes.- MARESME: Mataró (3 lliur.), 513.422 ptes.-LA SELVA-BAIX TORDERA: 1.375 pts. GARRAF: Vilanova i la Geltrú,1.407 pts. TARRAGONA: 19.215 ptes.- OSONA: Vic, 600 ptes.-LLEIDA: 7.000 ptes.- MONTSIA: Amposta, 2.300 ptes.- CEL.LULA DEMOCRÀCIA: 15.503 ptes.

Total: 1.039.236 ptes.

LLIURAMENTS DIRECTES AL C.C.: 17 aportacions, 5.445 ptes; M i MT, 2.000 ptes; Albert Salou, 800 ptes.

Total: 8.245 ptes.

Total de la llista 13: 1.109.211 ptes.
Suma anterior..... 5.208.140 ptes.

Suma i segueix..... 6.317.351 ptes.

A petició dels interessats acusem recepció de les quantitats següents: Comarca 30: Un artista català, 1.071 pts; El Prat: Dos pratenses, 350 ptes; Paperera de Leiza, 475 ptes.-Sabadell: Dues companyes de Via Alexandra de Can Rull, 5.000 ptes.- Comitè de Barcelona i collaboradors: De C de Vg. 60.000 ptes.

Ni un moment a perdre,
ENDAVANT
CAP A NOUS ÈXITS!

Ajut als presos

L'Hospitalet de Llobregat, 2.600 ptes; Vallès Oriental, 50 ptes; Sant Adrià, 100 ptes; Molins de Rei, 50 ptes; Sabadell, 250 ptes; La Selva-Baix Tordera, 240 ptes.

I PLE DEL COMITÈ NACIONAL DE LA J.C. DE CATALUNYA

S'ha celebrat el Primer Ple del Comitè Nacional (ampliat) de la JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA.

A l'ordre del dia els següents punts:

1. Informe del Comitè Executiu sobre la situació política i les tasques de la Joventut Comunista de Catalunya.
   Informant: Llorenç Grau.
   Co-informant: Lluís Mercader.
2. Informe sobre algunes qüestions de l'organització de la Joventut Comunista.
   Informant: Pau Vidal.

Durant les sessions de treball es va posar de manifest la gran unitat de criteris existent al si del Comitè Nacional sobre la valoració de l'actual moment polític i les tasques que aquest obre a la J.C. de C., mirant a l'immediat enderrocament del franquisme i a la conquesta de la llibertat.

A tota la reunió va assistir un company del Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya que va expressar la seva satisfacció pel desenvolupament de la discussió.

Així mateix, el Comitè Nacional va adoptar els següents acords:

1r. Publicar l'informe polític del Comitè Executiu, perquè es considera un instrument importantíssim per a l'orientació de tots els joves comunistes i demòcrates catalans.

2n. Adreçar un missatge de salutació i alè als companys de la J.C. de C. que pateixen presó i expressar la ferma convicció que és molt propera l'hora de la seva llibertat.

3r. Fer pública la resolució política del Primer Ple del Comitè Nacional de la J.C. de C.

El Comitè Nacional de la JOVENTUT COMUNISTA DE CATALUNYA.

Barcelona, novembre de 1974.

Iª CONFERÈNCIA DEL PSUC DE MATARÓ

S'ha celebrat la Iª Conferència de l'organització del Partit a Mataró, sota el següent ordre del dia:

1) Informe polític.
2) Informes d'organització, finances i propaganda.

A la reunió varen assistir 25 companys de l'organització de Mataró i també un membre del Comitè Executiu i un del Comitè Central. A la discussió dels informes van participar-hi 20 companys.

Es va obrir la Conferència amb la lectura de la salutació enviada pel nostre Secretari General, Gregori López Raimundo.

Al primer punt es va analitzar àmpliament la situació política nacional i internacional i es va remarcar la necessitat que el nostre Partit, avui més que mai, ha d'estar preparat per al procés de canvi i de revolució política imminent.

Al segon punt es varen analitzar qüestions concretes d'organització, de finances i de propaganda. Es va fixar la necessitat d'augmentar els nostres esforços a fi d'aconseguir que les masses facin seva la nostra política. En aquest sentit es varen considerar com a vàlides i realitzables les tasques acordades al II Ple del CC del Partit de triplicar el nombre de militants en un any ("Promoció Llibertat"), de doblar el nombre de propaganda distribuida i cobrada i de complir el compromís de 350.000 pessetes d'ajut al Partit que l'organització de Mataró s'ha fixat per a fi d'any. Es va remarcar també la necessitat d'augmentar la nostra formació política.

En tots els informes es va analitzar d'una manera autocrítica el treball fet pel col.lectiu del Partit i, particularment, per la direcció local i es varen donar orientacions concretes per tal de superar, en la mesura possible, totes les deficiències i insuficiències observades.

El company del C.E., en la seva intervenció, va expressar la salutació del C.E. i la seva pròpia.

La Conferència va acordar enviar una salutació a Pau Morales i a tots els presos polítics.

La celebració de la Conferència ha representat un pas polític important i necessari en l'etapa present de la nostra organització a Mataró.

OFENSIVA CONTRA LA REPRESSIÓ

Aquests dies uns 135 presos polítics de diferents presons espanyoles estan en vaga de fam. Exigeixen el reconeixement dels seus drets, l'amnistia. Al País Basc més de 30.000 treballadors ajuden aquesta acció amb vagues que, quan escrivim aquestes ratlles, duren ja alguns dies.

Els dirigents de Comissions Obreres Marcelino Camacho i els seus companys, condemnats el 20 de desembre de l'any passat a 162 anys de presó per defensar els drets dels treballadors, s'adrecen a la classe obrera i a tot el poble demanant que s'exigeixi l'anul.lació del seu procés amb ocasió de la revisió que se n'ha de fer aquests dies al Tribunal Suprem.

El judici contra Rafael Pillado i els obrers del Ferrol es veurà també en data propera. Els demanen més de 100 anys de presó.

S'anuncia també, com a proper a celebrar-se, el consell de guerra contra Eva Forest i els seus companys d'expedient, acusats per la policia política, amb un tenebrós muntatge, d'haver participat en la mort de Carrero Blanco, i amenaçats amb vàries penes de mort segons es diu en medis ben informats.

La matinada del dia 4, a Barcelona i a la comarca del Baix Llobregat, van ser detinguts 25 dirigents obrers i demòcrates, els quals la policia acusa de pertànyer al PSUC. Immediatament els

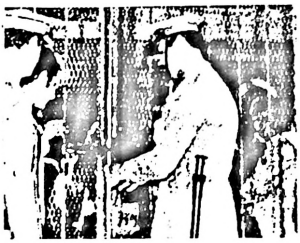

obrers de la Siemens, de la Pirelli i d'altres empreses es van declarar en vaga per exigir la seva llibertat. Els advocats i personalitats barcelonines de tots els signes van iniciar aviat les gestions de protesta per aquestes detencions.

El règim té por, molta por. Sent que està sol i se sap dèbil, molt dèbil. Es va apropant l'hora de la seva fi i tracta de retardar aquest termini ineluctable amb l'arma de la repressió, Però avui és possible fer front victoriosament a la repressió dictatorial amb la lluita de masses. Els treballadors de SEAT han aconseguit la llibertat dels seus companys detinguts, sotmesos a la jurisdicció militar, amb les seves vagues de solidaritat, amb les seves delegacions a la Capitania General, a d'altres autoritats, a l'Església. Així cal aconseguir la llibertat de tots els detinguts el 4 de desembre, l'anul.lació del procés a Marcelino Camacho i els seus companys de Comissions Obreres, la llibertat de Rafael Pillado i els treballadors del Ferrol. Així cal expressar la solidaritat amb els presos polítics que fan vaga de fam, així CAL IMPEDIR QUE EVA FOREST I ELS QUI AMB ELLA ESTAN COMPRESOS EN EL SUMARI SIGUIN CONDEMNATS A PENA DE MORT I EXECUTATS. No hem d'oblidar que el govern d'Arias Navarro va executar, a primeries d'aquest any, el jove català Puig Antich!

Aconseguir aquests objectius, imposar l'amnistia, és una tasca primordial de tots els demòcrates. Cal passar a l'ofensiva a cada lloc de treball i d'estudi, a les barriades, a tot arreu, coordinant les accions contra la repressió, per l'Amnistia. Després d'haver estat lliurades les primeres 150.000 signatures per l'Amnistia recollides dins de la campanya de Justícia i Pau, que seran trameses al Govern per la jerarquia de l'Església, hem d'entrar des d'ara en una nova fase, de major amplitud, en la qual es recullin milions de signatures obertament, públicament, per tal d'avalar l'exigència nacional de l'Amnistia.

NINGÚ NO POT RESTAR AL MARGE D'AQUESTA GRAN TASCA HISTÒRICA!

Comunicat de l'organització Bandera Roja de Catalunya

L'organització "Bandera Roja de Catalunya" culmina la seva trajectòria política amb l'ingrés col.lectiu dels seus militants en el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

D'acord amb el Comitè Executiu del PSUC, aquest ingrés col.lectiu serà plenament efectiu a partir del proper ler de desembre (1).

L'organització "Bandera Roja de Catalunya" deixarà, dcons, d'existir com a tal i els seus militants passaran a exercir les responsabilitats que els pertoquin a les diferents organitzacions del PSUC.

L'ingrés col.lectiu de BRC en el PSUC és la culminació d'un procés polític, també col.lectiu, que ha tingut com a eixos principals d'avanç l'arrelament constant en la lluita de masses i l'esforç per accelerar, a tots els nivells, la crisi de la dictadura i preparar les condicions de la ruptura democràtica.

Aquest avanç ens ha dut a una plena identificació amb la política del PSUC, perquè és la política que millor representa i expressa els interessos de les masses populars. L'identificació ha estat reforçada,a més, per l'actitud franca i cordial dels seus dirigents i militants, tant en les discussions polítiques com en la pràctica conjunta dels darrers mesos.

Ingressem col.lectivament al PSUC no sols perquè estem totalment identificats amb la seva política sinó també perquè sabem que si és la força més representativa del moviment obrer i popular de Catalunya és perquè és la que amb més perseverença ha lluitat sempre contra la dictadura i la que millor defensa les aspiracions democràtiques dels treballadors i de tot el poble català.

Esperem que amb el nostre esforç contribuirem a enriquir l'activitat política de totes les organitzacions del PSUC als diferents nivells.

L'enfortiment del Partit dels comunistes és la millor garantia per fer avançar la lluita de les masses, accelerar el procés de convergència democràtica entre totes les forces d'oposició de Catalunya i de tot Espanya, enderrocar la dictadura franquista i obrir pas a un règim democràtic. L'enfortiment del Partit dels comunistes és també la millor garantía de realització de les aspiracions socialistes del nostre poble.

En moments de canvi polític com els que vivim, el reforçament del PSUC és el primer deure de tots els comunistes. Per això esperem també que el nostre procés unitari, el nostre ingrés col.lectiu al Partit Socialista Unificat de Catalunya, marcaran el camí que han de seguir altres comunistes catalans.

BANDERA ROJA DE CATALUNYA

Barcelona, 25 de Novembre de 1974

(1) Vegeu la Declaració del CE del PSUC de 27-XI-74 al darrer núm. de TREBALL.

ELS BISBES ES PRONUNCIEN PER LA DEMOCRÀCIA

En resposta a la petició dels treballadors de SEAT l'arquebisbe de Barcelona, en una important nota que ha fet pública tota la premsa, ha pres posició a favor de les justes demandes obreres.

Tot reafirmant un altre important document de l'Església espanyola -la declaració de la Comissió Episcopal de l'Apostolat Social del darrer 16 de setembre- el cardenal Jubany, alhora que presta suport a les reivindicacions obreres, en referir-se als conflictes i vagues que s'esdevenen diu que "HI BATEGUEN PROBLEMES DE MAJOR PROFUNDITAT I ENVERGADURA". A partir d'aquesta realitat planteja la necessitat d'abordar els problemes estructurals de fons, en l'ordre social i polític. Es pronuncia per la legalització jurídica de la vaga, contra els acomiadaments i les amenaces als treballadors, contra el tancament de les empreses. S'aixeca contra l'explotació dels treballadors, contra el fet que sobre ells recaigui el pes de la crisi econòmica actual. "No és just -diu- que aquells qui menys s'han afavorit en les hores de la prosperitat econòmica hagin de carregar amb les dificultats més pesades en els moments econòmics difícils..." I afegeix que "... els treballadors han de ser els darrers a veure minvats els seus ingressos".

Es pronuncia també pel dret irrenunciable de la classe obrera a "acréixer el seu poder de negociació" i per això demana que es reconeguin jurídicament els seus drets d'associació, reunió i expressió, les seves estructures sindicals pròpies. En denunciar l'acumulació de capitals i la "tremenda concentració del poder de decisió a les mans d'uns pocs", reclama el just dret dels treballadors a participar plenament en les decisions que s'adoptin a les empreses, de les quals en són sempre els primers afectats.

Amb aquest document el cardenal Jubany i l'Església catalana presten un valuós ajut, un important suport, a la classe obrera catalana, a tots els obrers en lluita.

La recent Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal i el discurs del seu president, el cardenal Tarancón, constitueixen una altra important contribució de l'Església espanyola a la resolució democràtica dels greus problemes pendents al nostre país.

Davant de les posicions ultres del dictador Franco i els seus incondicionals, davant de les crides histèriques a prosseguir la guerra civil dels Girón, Fernández Cuesta i altres beneficiaris de la dictadura, davant del govern Arias, incapaç d'oferir altra cosa que el més precari continuisme dins del marc del cadavèric Movimiento, el cardenal Tarancón s'ha pronunciat inequívocament per la RECONCILIACIÓ NACIONAL, per la llibertat dels presos polítics i socials, per la democràcia.

Calen, ha dit el cardenal Tarancón, "UNES CONDICIONS POLÍTIQUES QUE FACIN EFECTIVAMENT POSSIBLE LA PARTICIPACIÓ DELS CIUTADANS, DES DE LA SEVA PRÒPIA IDENTITAT IDEOLÒGICA, AMB EFECTIU RECONEIXEMENT DE FACULTATS I MITJANS PER A FER-LA VALER, AMB PLENITUD DE GARANTIES JURÍDIQUES I SENSE MÉS LÍMITS QUE ELS RECTAMENT ENCAMINATS A ASSEGURAR EL PACÍFIC I ORDENAT CONCURS DELS GRUPS I CORRENTS D'OPINIÓ." La Conferència Episcopal ha dit SÍ, per 45 vots contra 13 i una abstenció, a la llibertat dels presos polítics i socials, a l'amnistia, a la democràcia, la qual cosa constitueix un important esdeveniment que afavoreix la realització de l'alternativa democràtica.

Acaba de posar-se a la venda:

NUESTRA BANDERA
revista teórica y política del partido comunista de España

En este número

S. CARRILLO
La situación política en España y la aparición de la Junta Democrática

S. ALVAREZ
El problema nacional en España y el punto 9 de la Declaración de la Junta

G. LOPEZ RAIMUNDO
La experiencia del Bajo Llobregat

F. MELCHOR
Crisis de sociedad... capitalista

Nº 76 - septiembre - octubre 1974

Per un Nadal de l'amnistia

S'acosten les dates de Nadal i Cap d'Any. Tots els comunistes voldríem poder-les celebrar amb quelcom tan desitjat com l'Amnistia general, seguint el model de Grècia i Portugal.

En aquest Nadal a tots els comunistes ens pertoca fer un gran esforç per fer comprendre a tots els sectors de la nostra societat la necessitat de no parar de lluitar fins a arrencar del règim l'Amnistia.

Enguany ningú no pot oblidar els presos polítics. Ells han tingut cura, amb les seves grans lluites, de fernos patent la seva existència. Ells han explicat amb documents quines són les seves reivindicacions.

Partint d'elles i explicant-les en actes públics aconseguirem allò que ja s'ha iniciat en anys anteriors: que tots els presos polítics, que totes les seves famílies rebin la solidaritat (diners, presents, menjar, llibres, visites, ajut per als viatges als penals) que mereixen. Que el poble els retorni, mentre no els arrenquem de les presons, tot el que el franquisme els ha pres. Cal, per aconseguir-ho, popularitzar i fer conèixer legalment a tot arreu les llistes dels presos i les adreces de les seves famílies. Així trencarem el silenci que el règim vol posar amb les parets de les presons i prepararem el camí per a l'Amnistia.

LLIBERTAT PER ALS 25 DEL BAIX LLOBREGAT!

El règim va detenir arbitràriament, per tenir-los com a ostatges, uns homes coneguts com a antifranquistes o com a lluitadors obrers. Alguns han passat molts anys a les presons feixistes. Han estat posats a disposició del T.O.P. NO TOLEREM AQUEST SEGREST! EXIGIM LA SEVA LLIBERTAT!